

Številka: 018-086/2026-5

Datum: 17. 7. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana, kot predsednika senata, ter dr. Mateje Škabar in Aleksandra Petrovčiča, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Gradbeno obrtniška dela in dobava opreme RTP Ajdovščina*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja C & G, d.o.o., Ljubljana, Riharjeva ulica 38, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika in pooblaščenega naročnika ELES, d.o.o., Hajdrihova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 17. 7. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi zahteva, določena v točki 9.2.6. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v delu, ki se nanaša na standard ISO 27001.

V preostalem delu se zahtevki za revizijo zavrne kot neutemeljeni.

2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 571,43 EUR, v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o javnem naročilu je bilo dne 15. 4. 2026 objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN002808/2026-EUe17/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 258025-2026. Naročnik oddaja javno naročilo po postopku s pogajanjem z objavo (45. člen Zakona o javnem naročanju – Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) v svojem imenu in za svoj račun ter v imenu in za račun naročnika Elektro Primorska, d.d., Erjavčeva ulica 22, Nova Gorica.

Vlagatelj je dne 21. 5. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem naročniku očita naslednje kršitve pri oblikovanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila:

1. Predmetni postopek javnega naročanja predstavlja ponovljeni postopek, v katerem naročnik ni spremenil le zahtevane tehnologije GIS postroja, kot je to napovedal v predhodnem postopku, ampak je spremenil tudi vrsto postopka in pogoje za sodelovanje, s katerimi je vlagatelju onemogočil prijavo za predmetno javno naročilo.
2. Diskriminatorna in nesorazmerna je referenčna zahteva, da mora izvajalec GIS postroja izkazati izkušnje z izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja »enakega proizvajalca«. Zahteva je vezana na proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, čeprav je izvajalec, ki je usposobljen za montažo GIS postroja enega proizvajalca, usposobljen za montažo GIS postroja drugega proizvajalca, saj so temeljna znanja, spretnosti in postopki za montažo visoko napetostne opreme med proizvajalci prenosljivi in v bistvenem enaki. Sposobnost izvajalca za montažo se zagotavlja s strokovnim šolanjem montažerjev pri proizvajalcu – naročnik zahteva potrdilo proizvajalca o šolanju za montažo ponujenega tipa stikališča, zato dodatna zahteva po izkazovanju izkušenj izvajalca z GIS postrojem proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, predstavlja podvajanje pogoja in bistveno oži krog potencialnih kandidatov. Predmet naročila je GIS postroj z alternativnim medijem brez plina SF6, kar je nova tehnologija, zato lahko zahtevano referenco izkaže omejeno število subjektov, ki so v zadnjih petih letih izvedli montažo opreme proizvajalca nove tehnologije. Nezakonita je naročnikova zahteva, da je ponujen tip GIS postroja brez plina SF6 že vsaj dve leti v obratovanju, saj favorizira tistega proizvajalca, ki je uspel prvi namestiti novo tehnologijo (ki je v uporabi malo več kot dve leti), ostale proizvajalce pa izključuje. Ta zahteva, ki oži krog potencialnih proizvajalcev, preferira enega proizvajalca, dodatna zahteva po referencah enakega proizvajalca pa oži krog potencialnih kandidatov na en subjekt. Vlagatelju preferirani proizvajalec zaradi obsega in zahtevnosti projekta ni želel posredovati ponudbe, zato naročnik ne bo prejel nobene ponudbe oz. bo prejel le eno ponudbo. S sporno zahtevo naročnik vpliva na odločitev gospodarskih subjektov, opremo katerega proizvajalca bodo ponudili, in favorizira tiste gospodarske subjekte, ki imajo zagotovljeno sodelovanje s preferiranim proizvajalcem. Naročnik bi lahko sporno zahtevo oblikoval mileje – ključno je, da je izvajalec uspešno izvedel dela, ki so po tehničnih lastnostih in obsegu primerljiva predmetu javnega naročila, ob tem pa ni ključno, opremo katerega proizvajalca je izvajalec uporabil pri delu. Poleg tega je naročnik določil referenčno obdobje nesorazmerno predmetu javnega naročila – v predhodnem postopku javnega naročanja je naročnik določil 8-letno referenčno obdobje (s čimer je potrdil, da je gospodarski subjekt s starejšimi referencami usposobljen za izvedbo naročila), v tem postopku pa le 5-letno obdobje. Gospodarski subjekti so usposobljeni za izvedbo predmetnega javnega naročila tudi, če razpolagajo s starejšimi referencami. Naročnik izraza »dejanski izvajalec« ni pojasnil, poleg tega naročnik uporablja tako izraz »dejanski izvajalec« kot izraz »izvajalec«, zato v tem delu dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni jasna. Naročnik izključuje gospodarske subjekte, ki so kot glavni izvajalci izvedli primerljive projekte, montažo GIS postroja pa oddali specializiranemu podizvajalcu. Nesorazmerna je zahteva, da mora biti referenca izdana za tisti subjekt, ki je dela fizično opravil, sploh upošteva, da se v praksi montaža GIS postroja izvaja po navodilih in pod nadzorom supervizorja, preizkusi pa pod nadzorom commissioning inženirja, pri čemer sta oba predstavnika proizvajalca, posledično pa je odgovornost za kvaliteto montaže in spuščanja v pogon GIS postroja na strani predstavnikov proizvajalca.
3. Nesorazmerna in objektivno neutemeljena je zahteva, da vodja gradnje izkaže izvedbo štirih od šestih tehničnih sklopov na enem objektu. Sposobnost vodenja gradnje se izkaže z izkušnjami pri vodenju primerljivih del, pri čemer ni relevantno, ali so bila primerljiva dela izvedena v enem ali več ločenih projektih. Vodja gradnje, ki je zahtevane sklope izvedel na različnih objektih, ima vsebinsko enake izkušnje kot vodja gradnje, ki je vsa dela izvedel na enem projektu. Naročnik bi lahko isti cilj dosegel z izkazovanjem izkušenj na različnih projektih. Številni izvedeni 110 kV RTP projekti se običajno gradijo postopoma in ne obsegajo vseh zahtevanih sklopov, posledično je malo vodij gradenj, ki bi v enem projektu vodili štiri sklope od šestih. Pri primerljivih javnih naročilih sporni pogoj ni tako strogo oblikovan, poleg

tega je naročnik v postopku javnega naročila JN008868/2025 oblikoval milejši pogoji, kar potrjuje, da je v konkretnem primeru usposobljenost vodje gradnje mogoče izkazati z manj tehničnimi sklopi na enem objektu oz. z izvedbo tehničnih sklopov na različnih objektih.

4. Naročnik kot referenčno obdobje upošteva zadnjih pet let (od dneva objave zadevnega javnega naročila), čeprav je v predhodnem postopku upošteval osem let, kar vzbuja dvom o sorazmernosti pogoja in o transparentni odločitvi o oblikovanju pogoja. Zaradi skrajšanja referenčnega obdobja vlagateljeve reference zaradi enomesečnega zamika niso več upoštevne. Naročnik se je na portalu javnih naročil v utemeljitev skrajšanju referenčnega obdobja skliceval na hiter napredek na področju razpisane opreme. Naročnik bi moral konkretno pojasniti, katere specifične tehnološke spremembe so se zgodile, da reference starejše od petih let niso več ustrezne. Pri GIS postrojih se temeljni principi projektiranja, montaže, testiranja in spuščanja v pogon niso spremenili, prav tako se v večini tehničnih sklopov (gradbena dela, jeklene konstrukcije, elektromontažna dela na kablovodih, lastna raba) tehnologija gradnje v zadnjem desetletju ni bistveno spremenila. Petletno referenčno obdobje je omejujoče tudi zato, ker je tovrstnih projektov malo, projekti pa so časovno razpršeni.
5. Pri tako kompleksnem naročilu, kot je zadevno naročilo, je izbira postopka s pogajanjem z objavo v povezavi z restriktivnimi pogoji za sodelovanje sporna, saj se transparentnost druge faze (pogajanj) bistveno zmanjša glede na odprti postopek, ponudbene cene pa oblikujejo skozi pogajanja, ki niso javno dostopna drugim subjektom. Restriktivni pogoji za sodelovanje in netransparentnost pogajanj v drugi fazi zmanjšuje konkurenco na izjemno ozek krog kandidatov, kar je v nasprotju z namenom 45. člena ZJN-3, in v praksi vodi do bistvenega oženja konkurence v primerjavi z odprtim postopkom.
6. Nesorazmerna je zahteva, da morajo vsi prijavitelji oz. soprijavitelji izkazati razpolaganje s standardom ISO/IEC 27001. Glavnina predmeta so GOI dela in dobava opreme, ki nima neposredne zveze s kritično infrastrukturo, zato za izvedbo del, ki ne bo vključevalo dostopa do naročnikovih informacijskih sistemov, zahtevani standard ni relevanten. Sorazmerno s predmetom javnega naročila bi bilo, da bi naročnik zahteval razpolaganje s standardom ISO/IEC 27001 le od subjektov, ki bodo izvajali dela na sekundarni opremi vodenja, zaščite, meritev in pripadajočih TK povezavah.
7. Naročnik je v predhodnem postopku ocenil, da je mogoče naročilo oddati pod manj strogimi pogoji, kot jih je določil v tem postopku. Ker se je naročnik v predhodnem postopku seznanil s ponodbami (vključno z vlagateljevo, ob čemer se je lahko seznanil, da predložene reference vlagatelja ne izpolnjujejo novih pogojev za sodelovanje), je podan indic, da postopek ni transparenten in da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ni bila pripravljena na transparenten način in v skladu z načelom enake obravnave ponudnikov. Oblikovana dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nakazuje na to, da si naročnik prizadeva pridobiti le eno ponudbo, na kar nakazuje tudi dejstvo, da je naročnik v zadnjih letih v postopkih javnega naročanja prejel le eno ponudbo.

Na podlagi navedenega vlagatelj zahteva razveljavitev izpodbijanih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom z dne 26. 5. 2026 zahtevek za revizijo zavrgel, zoper katerega je vlagatelj vložil pritožbo z dne 29. 5. 2026. Državna revizijska komisija je s sklepom, št. 018-072/2026-4 z dne 10. 6. 2026, vlagateljevi pritožbi ugodila, razveljavila naročnikov sklep o zavrnjenju zahtevka za revizijo in naročniku naložila, da mora o zahtevku za revizijo, ob ugotovitvi izpolnjevanja procesnih predpostavk, odločiti v skladu s prvim odstavkom 28. člena ZPVPJN.

Naročnik je s sklepom z dne 22. 6. 2026 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov. Na vlagateljeve očitke odgovarja z naslednjimi navedbami:

1. Naročnik je za podoben predmet naročila vodil postopek JN002774/2025, ki se je neuspešno zaključil. Naročnik ni dolžan v odločitvi, sprejeti na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3,

- pojasniti, na kakšen način se bodo v novem postopku spremenile zahteve. V novem postopku, ki predstavlja samostojen postopek, morajo biti spremenjene vsaj okoliščine, ki so bile razlog za zavrnitev ponudb, lahko pa se spremenijo tudi drugi elementi, zato bi vlagatelj lahko kvečjemu zatrjeval, da so okoliščine in zahteve v tem postopku enake zahtevam v prejšnjem postopku, kar bi predstavljalo kršitev petega odstavka 90. člena ZJN-3. Ni pa podane kršitve zakona, če naročnik v novem postopku spremeni več zahtev od napovedanih.
2. Zahteva po referenci izvajalca GIS postroja enakega proizvajalca je sorazmerna in ni diskriminatorska. Vsak tip GIS postroja vsakega proizvajalca ima svoje lastnosti in posledično svoj način montaže in spuščanja v pogon, zato je pomembno, da ima izvajalec izkušnje s postrojem, ki ga bo montiral. Naročniku se je že zgodilo, da je zaradi neustreznih postopkov spuščanja v pogon in neizkušenosti osebja celotna oprema pregorela. Ker gre za novo opremo, je še toliko bolj pomembno, da izvajalec pozna opremo, ve, kako se montira, in kakšne nevarnosti se lahko pri izvedbi del pojavijo. Referenčna zahteva je skladna z zahtevo, da ima izvajalec certificirane kadre – kdo pa bo razpolagal s certificiranim kadrom, če ne izvajalec, ki je tak tip GIS postroja že montiral. Četudi proizvajalci opreme pri montaži zahtevajo prisotnost supervizorja, slednji deluje v korist proizvajalca in ne naročnika. Montažer je tisti, ki odgovarja naročniku, zato so njegove izkušnje najbolj pomembne. V kolikor bi naročnik sprejel referenco izvajalca, ki je že vgradil GIS stroj drugega proizvajalca istih tehničnih lastnosti, bi tvegala motnje pri montaži in spuščanju v pogon. Vlagatelj s sklicevanjem na predhodni postopek ne more utemeljiti nezakonitosti pri določitvi referenčnega obdobja. Naročnik zahteva novo tehnologijo, glede katere je v zadnjih letih hiter razvoj, zato izvajalec, ki je montiral GIS stroj pred več kot petimi leti, nima enakovrednih izkušenj subjektu, ki je to počel zadnjih pet let. Naročnik v zvezi z očitki, ki se nanašajo na referenco proizvajalca opreme (s katero želi naročnik preprečiti nakup nepreizkušene opreme) in na »*dejanskega izvajalca*«, ni prejel opozorila na portalu javnih naročil.
 3. Tehnični sklopi, navedeni v obrazcu R-8, so glavni tehnični sklopi del, ki so predmet naročila. Vodja gradnje med seboj usklajuje vsa dela in bo moral pri izvedbi naročila voditi vse tehnične sklope in skrbeti za izvajanje del v skladu s projektno dokumentacijo. Ker predmet naročila zajema šest tehničnih sklopov, ki jih bo moral vodja gradnje voditi, bi bilo sorazmerno že, če bi naročnik zahteval referenco za vseh šest sklopov. Naročnik je to omilil in zahteva izkazovanje le štirih sklopov od šestih. V obravnavanem primeru gre za zahteven objekt, visoko tehnološko opremo, za visoke standarde varstva pri delu in stroga pravila glede ravnanja v bližini napetosti, zato je še toliko bolj pomembno, da je vodja gradnje nekdo, ki je vsaj nekaj teh segmentov že vodil. Vodja gradnje usklajuje in koordinira vsa dela, torej mora imeti izkušnje o tem, kako si dela vrstijo, katera dela se lahko izvajajo sočasno in katera ne. Zato ne bi bilo vseeno, če bi vodja gradnje izkazal reference ločeno na različnih objektih.
 4. Zaradi hitrega napredka tehnologije opreme, ki je predmet naročila, reference starejše od petih let ne morejo biti upoštevne. Ker je vsa oprema, ki je predmet naročila, med seboj tesno povezana, naročnik glede vseh del in opreme priznava le referenčne posle, izvedene v zadnjih petih letih. Subjekt, ki ima referenco starejšo od petih let in nobene novejše, ne more biti v enaki kondiciji in enako izkušen kot subjekt, ki je reference pridobil v zadnjih petih letih. Poleg tega naročnik teži k poenotenju zahtev v postopkih, elektrodistribucijska podjetja pa v svojih zahtevah kot relevantno referenčno obdobje določajo obdobje zadnjih pet let.
 5. Edina omejitev za uporabo postopka s pogajanjem z objavo je, da se ga lahko uporabi le na infrastrukturnem področju. Ta omejitev glede na predmet naročila in glede na status obeh naročnikov ni podana. Postopek s pogajanjem z objavo je transparenten postopek, ki je objavljen na portalu javnih naročil in v EU, prijavi se lahko vsek zainteresiran subjekt. Izbira tega postopka ne more pomeniti kršitve, vlagatelj pa tudi ni izkazal, kakšna škoda mu je nastala zaradi izbire tega postopka.
 6. Predmet naročila so tudi dela na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah. Sekundarna oprema predstavlja opremo za zaščito, vodenje in meritve ter se povezuje v svoj SCADA sistem, ta pa v SCADA sistem centralnega vodenja, ki pomeni srce celotnega

elektroenergetskega omrežja v Republiki Sloveniji - gre torej za vitalne dele kritične infrastrukture in za povezane informacijske sisteme, kjer je zahtevana najvišja možna stopnja informacijske varnosti. V zadnjem času je prišlo do bistvenih sprememb zakonodaje in evropskih direktiv s področja informacijske varnosti, kritične infrastrukture in izvajanja bistvenih storitev, ob tem pa se na vseh področjih poudarja, da je potrebno izboljšati informacijsko varnost, zlasti pri panogah, kot je naročnikova. Upošteva se konkretne vdore, do katerih je prišlo nedavno na področju energetike, je naročnik spomladi 2025 obnovil svoj certifikat ISO 27001 in od takrat v razpisih, ki posegajo na področje kritične infrastrukture, postavlja precej strožje zahteve glede informacijske varnosti in standardov v zvezi z njo. Vlagatelj argument, da sam te zahteve ne izpolnjuje oz. da naročnik v predhodnem postopku te zahteve ni določil, ne more zadoščati kot argument o nesorazmernosti sporne zahteve. Naročnik od svojih partnerjev zahteva, da imajo svoje procese glede informacijske varnosti ustrezno urejene in da je to dokazano s potrdilom neodvisne zunanje institucije. Naročnik certifikata ISO 27001 ne zahteva od vseh subjektov, vključenih v prijavo, temveč od tistih subjektov, ki bodo z naročnikom podpisali pogodbo, torej od prijavitelja oz. soprijaviteljev, ki bodo naročniku tudi odgovorni za izvedbo posla. Naročnik torej od izvajalcev gradbenih del tega certifikata ne zahteva; če pa bo izvajalec gradnje nosilec posla, mora predložiti certifikat, saj bo sam oz. solidarno z drugimi soprijavitelji naročniku odgovarjal za strokovno, varno in učinkovito izvedbo celotnega naročila. Naročnik zahteva, da se z ustreznim certifikatom izkaže subjekt, ki bo podpisnik pogodbe, na strani prijaviteljev pa je, na kakšen način bodo strukturirali prijavo in se bodo organizirali. Ustreznost naročnikove zahteve je potrdila Državna revizijska komisija v zadevi št. 018-148/2025.

7. Obvestilo o javnem naročilu je bilo objavljeno, zato ni jasno, na kakšen način naj bilo kršeno načelo transparentnosti.

Vlagatelj v vlogi z dne 24. 6. 2026, s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo, vztraja pri revizijskih navedbah.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 25. 6. 2026 odstopil Sklep o začetku postopka in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ter listinsko dokumentacijo, priloženo zahtevku za revizijo. Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

1. Glede uporabe postopka s pogajanjem z objavo

Vlagatelj smiselno zatrjuje, da uporaba postopka s pogajanjem z objavo, v povezavi s (po mnenju vlagatelja) restriktivnimi pogoji za sodelovanje, ni ustrezna.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik predmetno javno naročilo oddajo po postopku s pogajanjem z objavo (točka B.1 obvestila o javnem naročilu).

Ne glede na pomisleke naročnika o umanjkanju vlagateljeve aktivne legitimacije v tem delu, gre pojasniti, da lahko naročniki za oddajo javnega naročila (na način in pod pogoji, določenimi v ZJN-3) uporabijo postopke, določene v prvem odstavku 39. člena ZJN-3 (prim. prvi odstavek 39. člena ZJN-3). Naročniki se lahko vedno prosto odločijo bodisi za uporabo odprtega postopka (40. člen ZJN-3) bodisi omejenega postopka (41. člen ZJN-3), medtem, ko so pri uporabi drugih postopkov omejeni na okoliščine, ki so določene z zakonom. V zvezi z uporabo postopka s

pogajanji z objavo, ki je urejen v 45. členu ZJN-3, zakon določa omejitve, in sicer, da se ta postopek uporabi za javno naročanje na infrastrukturnem področju (prim. prvi odstavek 45. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko je za oddajo zadevnega javnega naročila uporabil postopek s pogajanji z objavo. Kot pojasnjeno, edina zakonska omejitev v zvezi z uporabo postopka s pogajanji z objavo je, da se ta postopek uporabi za javno naročanje na infrastrukturnem področju – ta pogoj je v obravnavanem primeru, upošteva status obeh naročnikov in predmet javnega naročila, izpolnjen. Navedenega ne spreminjajo vlagateljeve navedbe, vezane na vrednost in kompleksnost naročila, saj ZJN-3 za uporabo tega postopka ne določa drugih omejitev kot uporabe na infrastrukturnem področju in tako ne določa, da bi bilo mogoče ta postopek uporabiti le za javna naročila nižjih vrednosti ali za »preprosta« javna naročila.

Navedbam vlagatelja, da je postopek s pogajanji z objavo manj transparenten postopek kot odprti postopek, ni mogoče pritrditi. V postopku s pogajanji z objavo, ki je večfazni postopek, vsak zainteresirani gospodarski subjekt odda prijavo za sodelovanje (prim. drugi odstavek 45. člena ZJN-3), (prvo) ponudbo pa lahko oddajo le gospodarski subjekti, ki jih na podlagi ocene predloženih informacij v prvi fazi povabi naročnik (prim. četrti odstavek 45. člena ZJN-3). Transparentnost postopka s pogajanji z objavo se zagotavlja z objavo povabila k sodelovanju – v postopku s pogajanji naročnik, tako kot v odprtem postopku, objavi obvestilo o javnem naročilu (oz. periodično informativno obvestilo v skladu s 54. členom ZJN-3), na podlagi katerega lahko sodeluje vsak gospodarski subjekt, ki odda prijavo. V obravnavanem primeru je naročnik obvestilo o javnem naročilu objavil, prav tako je objavil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, s čimer je zagotovil transparentnost postopka javnega naročanja. V naravi samega postopka s pogajanji z objavo kot večfaznega postopka je, da v drugi fazi postopka sodelujejo le subjekti, ki jih na podlagi ocene predloženih informacij v prvi fazi povabi naročnik (s tega vidika se postopek s pogajanji z objavo tudi ne razlikuje od omejenega postopka iz 41. člena ZJN-3, ki je še eden izmed postopkov, ki ga naročniki lahko izberejo brez posebnih omejitev).

V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da kombinacija postopka s pogajanji z objavo (v katerem je po mnenju vlagatelja transparentnost druge faze bistveno zmanjšana) in določenih pogojev za sodelovanje vodi do oženja konkurence v primerjavi z odprtim postopkom, gre pojasniti, da obseg konkurence ni odvisen od vprašanja, ali se za oddajo javnega naročila uporabi odprti postopek ali postopek s pogajanji z objavo, saj lahko v obeh postopkih sodelujejo vsi zainteresirani gospodarski subjekti na podlagi obvestila o javnem naročilu. Tudi v obravnavanem primeru morebitno nezakonito oženje konkurence ne bi bila posledica uporabljenega postopka javnega naročanja, pač pa posledica nezakonito oblikovanih pogojev za sodelovanje. Pri presoji zakonitosti uporabe postopka za oddajo javnega naročila tudi ne more biti relevantno, ali je naročnik pogoje za sodelovanje oblikoval skladno z določbami ZJN-3 – odgovor na to vprašanje ni odvisen od vrste uporabljenega postopka javnega naročanja. Naročnik je namreč tako v odprtem postopku kot v postopku s pogajanji z objavo dolžan pogoje za sodelovanje oblikovati v skladu z določbami ZJN-3. Do revizijskih navedb, vezanih na zatrjevanje, da naročnik nekaterih pogojev za sodelovanje ni določil skladno z določbami ZJN-3, se bo Državna revizijska komisija opredelila v nadaljevanju.

Vlagatelj z navedbami, da naročnik na portalu javnih naročil ni vsebinsko odgovoril na opozorilo, da kombinacija uporabe postopka s pogajanji z objavo in oblikovanih pogojev za sodelovanje vodi do oženja konkurence v primerjavi z odprtim postopkom, ne more utemeljiti naročnikovih kršitev v postopku javnega naročanja. Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-133/2017, 018-020/2019, 018-060/2019), da je iz četrtega odstavka 61. člena ZJN-3 razviden namen odgovarjanja na zahteve ter vprašanja, postavljena preko

portala javnih naročil, in sicer je ta v zagotavljanju dodatnih informacij, potrebnih za pripravo ponudb, in v podajanju pojasnil, ki naj odpravijo morebitne nejasnosti ter s tem zagotovijo, da bodo predložene ponudbe tudi medsebojno primerljive. Namen zagotavljanja dodatnih informacij preko portala javnih naročil v prvi vrsti ni v naročnikovem utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in torej tudi ne v pojasnjevanju razlogov za uporabo postopka s pogajanjem z objavo. Ob tem gre poudariti, da ZJN-3 naročniku ne nalaga, da navede razloge, zaradi katerih se je odločil za uporabo postopka s pogajanjem z objavo, saj se naročniki pri naročanju na infrastrukturnem področju lahko vedno prosto odločijo za uporabo tega postopka.

Vlagatelj nezakovitosti uporabe postopka s pogajanjem z objavo tudi ne more utemeljiti z navedbami, da je bil v predhodnem postopku javnega naročanja za isti predmet uporabljen odprti postopek. Predhodni postopek javnega naročanja in naročnikove odločitve, sprejete v predhodnem postopku, ne morejo biti pravno relevantne okoliščine za presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja v tem postopku. Predhodni in predmetni postopek javnega naročanja sta namreč, kljub istemu (oz. podobnemu) predmetu naročanja, dva ločena postopka, ki medsebojno nista povezana. Naročnik je bil zato v tem postopku javnega naročanja dolžan znova sprejeti odločitev, kateri postopek bo uporabil za oddajo zadevnega javnega naročila, pri tem pa ni bil vezan na odločitev iz predhodnega postopka. Zato četudi je bil za isti (oz. podobni) predmet naročila v predhodnem postopku javnega naročanja uporabljen odprti postopek, to ne pomeni, da je naročnik tudi v tem postopku dolžan uporabiti odprti postopek, saj lahko za oddajo zadevnega javnega naročila (na način in pod pogoji, določenimi v ZJN-3) uporabi katerikoli postopek, določen v prvem odstavku 39. člena ZJN-3.

Upošteva se navedeno gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni izkazal naročnikovih kršitev pri uporabi postopka s pogajanjem z objavo, s tem povezane navedbe vlagatelja pa je treba zavrniti kot neutemeljene.

2. Glede predhodnega postopka javnega naročanja in kršitve načela transparentnosti

Državna revizijska komisija pritruje navedbam vlagatelja, da je bil v zvezi z izvedbo gradbeno obrtniških del in dobavo opreme RTP Ajdovščina, kar je predmet zadevnega javnega naročila, že voden postopek oddaje javnega naročila, za katerega je bilo obvestilo o javnem naročilu objavljeno na portalu javnih naročil pod št. objave JN002774/2025 (v nadaljevanju: predhodni postopek javnega naročanja), ki se je zaključil neuspešno iz razlogov na strani naročnika. V omenjenem postopku je naročnik prejel dve ponudbi (med drugim vlagateljevo ponudbo), ki ju je zavrnil iz razlogov na svoji strani, in sicer iz razloga neustrezne opredelitve predmeta javnega naročila – naročnik se je namreč odločil, da bo, z namenom zmanjšanja toplogrednih plinov, naročil GIS postroj brez plina SF6.

Vlagatelj torej pravilno navaja, da je naročnik v predhodnem postopku zavrnil vse ponudbe na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 z utemeljitvijo, da je neustrezno oblikoval predmet naročila in da bo v novem postopku spremenil zahtevano tehnologijo GIS postroja, ter da naročnik v tem novem postopku javnega naročanja (glede na predhodni postopek javnega naročanja) ni spremenil le tehničnih zahtev, vezanih na GIS postroj, pač pa je spremenil tudi pogoje za sodelovanje (in vrsto postopka javnega naročanja). Vendar pa so (bili) razlogi, s katerimi je naročnik v predhodnem postopku na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 zavrnil prejeti ponudbi, relevantni za presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja pri zaključku predhodnega postopka, medtem ko ti razlogi naročnika v novem postopku ne omejujejo na način, da v novem postopku ne bi bil upravičen določiti drugačnih pogojev za sodelovanje oz. da bi bil v novem postopku dolžan oblikovati identično dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, z izjemo napovedanih sprememb, kot v predhodnem postopku. Na naročniku je, da vsakokrat znova

(upoštevaje določbe ZJN-3) določi zahteve in pogoje za sodelovanje oziroma pripravi dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zato je bil naročnik tudi v predmetnem novem postopku javnega naročanja dolžan znova oblikovati pogoje za sodelovanje, in sicer ob upoštevanju predmeta javnega naročila s spremenjenimi zahtevami glede plina SF6. Naročniku zato iz razloga, ker je v tem novem postopku (glede na predhodni postopek javnega naročanja) spremenil tudi pogoje za sodelovanje, čeprav tega ni vnaprej napovedal v odločitvi, sprejeti v predhodnem postopku na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3, ni mogoče očitati kršitev.

Zgolj ugotovitev, da je naročnik v tem novem postopku javnega naročanja določil drugačne, strožje pogoje za sodelovanje kot v predhodnem postopku javnega naročanja, ne zadošča za ugotovitev naročnikovih kršitev določb ZJN-3. Vlagatelj sicer zatrjuje, da določitev strožjih pogojev v tem postopku javnega naročanja predstavlja indic, da *»konkretni postopek ni transparenten«*, vendar navedenega ne konkretizira in ne pojasni, zakaj naj bi bilo v posledici dejstva, da je naročnik glede na predhodni postopek določil strožje pogoje za sodelovanje, kršeno načelo transparentnosti javnega naročanja, sploh upošteva, da je naročnik, kot že pojasnjeno, zainteresirane gospodarske subjekte o zadevnem javnem naročilu seznanil z objavo obvestila o javnem naročilu, v okviru katerega je tudi objavil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ob tem gre poudariti, da četudi so bili v predhodnem postopku določeni milejši pogoji za sodelovanje kot so v predmetnem postopku javnega naročanja, to ne pomeni že tudi, da naročnik pogojev za sodelovanje v tem postopku ni oblikoval skladno z določbami ZJN-3. Vlagatelj zato s sklicevanjem na zahteve, določene v predhodnem postopku, ne more utemeljiti nezakonitosti zahtev v tem postopku, saj vsebina zahtev v prejšnjem postopku oddaje javnega naročila ne more biti merodajna za presojo, ali je naročnik v tem postopku določil zahteve skladno z določbami ZJN-3.

Pritrditi gre sicer vlagatelju, da se je naročnik v okviru predhodnega postopka javnega naročanja seznanil s prejetimi ponodbami (tudi s priglašenimi referenčnimi posli posameznih ponudnikov), vendar navedeno še ne omogoča sklepanja, da je naročnik (glede na predhodni postopek javnega naročanja) spremenil pogoje za sodelovanje z namenom preferiranja določenega gospodarskega subjekta oz. z namenom, da vlagatelju onemogoči sodelovanje v tem postopku, kot to smiselno navaja vlagatelj.

3. Glede reference proizvajalca opreme

Naročnik je v točki 9.2.38. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Za GIS postroj mora prijavitelj predložiti s strani končnega uporabnika potrjeni referenčni listi: [...]

da je vsaj na enem objektu na območju ENTSO-E že vsaj 2 leti v vgrajen in v obratovanju GIS postroj z vsaj 3 VN (110 kV ali več) polji v brez SF6 (zeleni) tehnologiji istega tipa, kot je ponujen«.

Vlagatelj se z zahtevkom za revizijo zavzema za skrajšanje zahtevanega obdobja vgradnje in obratovanja ponujenega tipa GIS postroja in zatrjuje, da je zahteva oblikovana v nasprotju z načelom sorazmernosti in načelom zagotavljanja konkurence, ker preferira (točno določenega) proizvajalca opreme, ki je uspel prvi namestiti novo tehnologijo, ki je v uporabi le malo dlje kot dve leti.

Skladno s tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojajo očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponodb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Šteje se, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v

postopku javnega naročanja na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki oddajo prijave ali ponudbe.

V obravnavanem primeru gre ugotoviti, da je bilo na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o predmetnem javnem naročilu, zaradi česar se šteje, da bi vlagatelj (ali drug morebitni zainteresirani gospodarski subjekt) lahko naročnika prek portala javnih naročil opozoril na kršitve, ki jih vlagatelj uveljavlja v tem delu zahtevku za revizijo. Pregled vprašanj in odgovorov, objavljenih na portalu javnih naročil, pokaže, da niti vlagatelj niti katerikoli drug zainteresiran gospodarski subjekt preko portala javnih naročil naročniku ni zastavil vprašanja, povezanega s sporno zahtevo. Na portalu javnih naročil tako ni bilo zastavljeno nobeno vprašanje (oz. opozorilo) v zvezi z referenčno listo proizvajalca ponujene opreme in tudi ne vprašanje (oz. opozorilo) v zvezi z zahtevanim časovnim obdobjem vgradnje in obratovanja ponujenega tipa GIS postroja. Državna revizijska komisija zato v skladu s tretjim odstavkom 16. člena ZJN-3 izpostavljenih revizijskih navedb, vezanih na zahtevano obdobje vgradnje in obratovanja ponujenega tipa GIS postroja, vsebinsko ni presojala.

4. Glede časovnega obdobja zahtevanih referenc

V zvezi z revizijskimi navedbami o neustrezno določenem referenčnem obdobju, gre najprej pojasniti, da lahko naročnik, skladno s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3, določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko (med drugim) nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost ponudnikov. Glede tehnične in strokovne sposobnosti deseti odstavek 76. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil.

V obravnavanem primeru gre na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ugotoviti, da je naročnik določil več referenčnih zahtev (od točke 9.2.28. do točke 9.2.35, in sicer za izvajalca GIS postroja, izvajalca sekundarnih sistemov, izvajalca lastne rabe, izvajalca GOI del, izvajalca elektromontažnih del VN kableskega sistema, izvajalca elektromontažnih del DEA, izvajalca jeklo montažnih del in za vodjo gradnje), ki jih morajo izpolniti kandidati (oz. v prijavi nominiran vodja gradnje), da bi jim naročnik priznal sposobnost in jih povabil k oddaji ponudbe v drugi fazi postopka.

Kot splošno zahtevo v zvezi z referencami je naročnik v točki 9.2.19. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Za storitve bodo upoštevane samo reference za zadnjih pet let in za opremo bodo upoštevane samo reference (referenčne liste) za zadnjih pet let (šteto od dneva objave predmetnega javnega naročila), kjer je bil končni naročnik z območja systemskega operaterja, ki je polnopravni član ENTSO-E«.

Iz citirane določbe izhaja, da je naročnik določil petletno referenčno obdobje oz. da bodo pri presoji izpolnjevanja pogojev za sodelovanje relevantni le referenčni posli, ki so bili izvedeni v zadnjih petih letih od dneva objave obvestila o javnem naročilu. Vlagatelj se z zahtevkom za revizijo zavzema za določitev daljšega referenčnega obdobja.

V zvezi z vlagateljevim sklicevanjem na predhodni postopek javnega naročanja, v katerem je naročnik določil osemletno referenčno obdobje, gre ponoviti, da predhodni postopek javnega naročanja in naročnikove odločitve, sprejete v predhodnem postopku, ne morejo biti pravno relevantne okoliščine za presojo zakonitosti določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v tem postopku javnega naročanja. Vlagatelj zato z navedbami, da je naročnik v

predhodnem postopku javnega naročanja določil osemletno referenčno obdobje, ne more utemeljiti nezakonitosti naročnikovega ravnanja, ko je v tem postopku javnega naročanja določil le petletno referenčno obdobje. Dejstvo, da je naročnik v predhodnem postopku javnega naročanja določil osemletno referenčno obdobje, ne predstavlja »zatečenega stanja« oz. ne pomeni, da je naročnik v bodočih postopkih javnega naročanja, vključno z zadevnim postopkom javnega naročanja, zavezan določiti osemletno referenčno obdobje. Ob tem gre ponoviti, da je naročnik v vsakem postopku javnega naročanja dolžan oblikovati dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, in če se odloči, da vključi referenčne zahteve, mora slednje oblikovati ob upoštevanju temeljnih načel javnega naročanja. Zato navedbe naročnika, da je določil petletno referenčno obdobje, ker teži k poenotenju zahtev v svojih postopkih, niso pravno relevantne za rešitev zadeve. Naročnik je namreč dolžan zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oblikovati ob upoštevanju javnonaročniške zakonodaje in ne ob upoštevanju svoje prakse, četudi je ta ustaljena ali enotna.

Glede vlagateljevih navedb, da je naročnikova utemeljitev skrajšanja referenčnega obdobja na portalu javnih naročil pavšalna (ker je zgolj navedel, da je zaradi hitrega napredka na področju razpisne opreme petletno referenčno obdobje primerno, ne da bi ob tem pojasnil, katere specifične tehnološke spremembe so se zgodile v obdobju med petim in osmim letom ter zakaj niso več relevantne izkušnje, pridobljene na projektih, starejših od pet let), gre ponoviti, da (upoštevaje četrti odstavek 61. člena ZJN-3) namen zagotavljanja dodatnih informacij preko portala javnih naročil ni v naročnikovem utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in torej tudi ne v pojasnjevanju razlogov za določitev petletnega referenčnega obdobja. Naročniku zato zaradi umanjkanja (po mnenju vlagatelja) dovolj natančnega pojasnjevanja razloga za določitev petletnega referenčnega obdobja na portalu javnih naročil ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3, prav tako pa na podlagi njegovega odgovora ni mogoče že sklepati, da naročnik za določitev spornega referenčnega obdobja nima podlage.

Revizijske navedbe, ki se nanašajo na zahtevano petletno referenčno obdobje, je treba presojati z vidika točke a) osmega odstavka 77. člena ZJN-3, ki določa, da lahko gospodarski subjekt izkaže tehnično sposobnost (med drugim) s seznamom gradenj, opravljenih v zadnjih petih letih in priloženimi potrdili o zadovoljivi izvedbi in izidu za najpomembnejše gradnje. Zaradi zagotovitve ustrezne ravni konkurence lahko naročnik po potrebi navede, da bo upošteval dokazila o ustreznih gradnjah, opravljenih pred več kot petimi leti.

Iz izpostavljene določbe, ki prenaša 80. člen Direktive 2014/25 v povezavi z 58. členom Direktive 2014/24 in Prilogo XII Direktive 2014/24, izhaja temeljno pravilo, da pri oddaji naročila gradenj naročnik določi petletno referenčno obdobje. Naročnik torej pri oddaji naročila gradenj ni upravičen določiti krajšega referenčnega obdobja od petih let. Iz izpostavljene določbe nadalje izhaja, da se lahko naročnik odloči in dopusti daljše referenčno obdobje, če oceni, da bo na ta način zagotovljena večja konkurenca, ki je nenazadnje tudi v interesu naročniku, saj je tudi v njegovem interesu, da v postopku sodeluje čim več gospodarskih subjektov oz. da prejme čim več ponudb, saj ima tako večjo izbiro glede najugodnejše ponudbe, s čimer tudi zagotovi, da je poraba sredstev zanj kar najbolj gospodarna in učinkovita. Določitev referenčnega obdobja na več kot pet let je, glede na točko a) osmega odstavka 77. člena ZJN-3, torej opcija (možnost) naročnika, za katero se lahko naročnik odloči, ni pa naročnik dolžan določiti referenčnega obdobja, daljšega od zakonsko opredeljenega obdobja petih let. V diskreciji naročnika je torej odločitev, ali bo določil daljše referenčno obdobje od zakonsko opredeljenega petletnega obdobja.

V naročnikovo diskrecijo, ki mu jo v zvezi z določitvijo daljšega referenčnega obdobja od petih let, daje ZJN-3, ponudnik ne more poseči in ne more zahtevati daljšega časovnega obdobja od petih

let, saj je, glede na točko a) osmega odstavka 77. člena ZJN-3, že zakonodajalec ocenil, da je v zvezi z referencami gradenj ustrezno petletno referenčno obdobje. Petletno referenčno obdobje je na eni strani dovolj dolgo, da lahko zajame večji krog gospodarskih subjektov, kar je še zlasti pomembno pri poslih, ki se ne naročajo pogosto, na drugi strani pa izkazuje aktualno usposobljenost gospodarskega subjekta. Gospodarski subjekti, ki izkazujejo izkušnje, pridobljene pred več kot petimi leti, sicer lahko izkažejo, da so primerljiv posel v preteklosti že izvedli in da posledično imajo neko stopnjo usposobljenosti, vendar pa namen referenc ni zgolj ugotavljanje, ali je gospodarski subjekt v preteklosti že izvedel neko primerljivo naročilo, pač pa je namen referenc ugotavljanje in dokazovanje aktualne in dejanske usposobljenosti gospodarskega subjekta za izvedbo posla. Naročnik lahko na podlagi prejetega dokazila, da je gospodarski subjekt (vsaj) enkrat že uspešno izvedel primerljivo naročilo, utemeljeno sklepa, da ima tak ponudnik ustrezno znanje in izkušnje, potrebne za izvedbo javnega naročila. Reference odražajo organizacijsko, kadrovsko in tehnično sposobnost, vendar pa lahko v daljšem časovnem obdobju pride do pomembnih sprememb v organizaciji gospodarskega subjekta, razvoja tehnologij, spremembe tehničnih standardov in metod izvedbe del, zaradi česar starejše reference niso več enako zanesljiv pokazatelj sposobnosti za kvalitetno izvedbo predmeta naročila kot reference, pridobljene v zadnjih petih letih. Zato izkazovanje referenc, pridobljenih v zadnjih petih letih, zmanjšuje tveganje za naročnika in povečuje verjetnost uspešne izvedbe javnega naročila, saj te reference izkazujejo kontinuiteto izvajanja primerljivih poslov oz. izkazujejo, da je gospodarski subjekt v zadnjem času pridobil izkušnje in tako ohranja potrebno znanje in strokovne kompetence.

Ker torej ZJN-3 za javna naročila gradnje, kot je zadevno javno naročilo, predvideva petletno referenčno obdobje, podaljšanje tega obdobja pa je v diskreciji naročnika, v katero ponudnik ne more posegati, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3, ko je kot splošno zahtevo v zvezi z referencami določil petletno referenčno obdobje, s tem povezane navedbe vlagatelja pa gre zavrniti kot neutemeljene.

5. Glede referenčne zahteve za izvajalca GIS postroja

Naročnik je v točki 9.2.28 »Referenca izvajalca GIS postroja« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Prijavitelj mora predložiti najmanj eno potrjeno referenco dejanskega izvajalca GIS postroja za izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja (enakega proizvajalca), z vsaj petimi (5) VN polji pri čemer je bilo stikališče v izvedbi z dvosistemskimi zbiralkami. Referenčni objekt je moral biti napetostnega nivoja 110 kV ali več«.

V zvezi s to zahtevo je naročnik na portalu javnih naročil dne 7. 5. 2026 objavil vprašanje

»Prosimo naročnika, da spremeni pogoje razpisa, kot sledi:

9.2.28. Referenca izvajalca GIS postroja

Prijavitelj, mora predložiti najmanj eno potrjeno referenco dejanskega izvajalca GIS postroja za izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja (enakega proizvajalca), z vsaj petimi (5) VN polji pri čemer je bilo stikališče v izvedbi z dvosistemskimi zbiralkami. Referenčni objekt je moral biti napetostnega nivoja 110 kV ali več.

Predlagamo, da naročnik referenčno obdobje določi na zadnjih osem (8) let, kot je bilo določeno v prejšnjem postopku, oziroma da ga ustrezno podaljša. Iz tehničnih zahtev razpisne dokumentacije izhaja, da je zahtevana referenca vezana na GIS postroj enakega proizvajalca, kot je predviden za predmetno dobavo, kar lahko bistveno omeji nabor dopustnih referenc in s tem krog potencialnih ponudnikov. Predlagamo, da naročnik zahtevo preoblikuje tako, da bo dopustil tudi enakovredne reference na GIS postrojih drugih proizvajalcev, kadar so po tehničnih lastnostih in obsegu izvedbe primerljive zahtevam naročila. Podredno predlagamo, da naročnik

pretehta izločitev oddaje dobave GIS postroja, saj dobava GIS postroja praviloma ne pogojuje ponudbene sposobnosti za izvedbo preostalih del predmeta naročila. Tako bo naročnik pridobil več ponudb za izvedbo ostalih delov predmeta javnega naročila, GIS postroj edino primerneega proizvajalca, pa je lahko predmet ločenega razpisa.«

in odgovor

»Naročnik smatra, da z izpolnjevanjem omenjenih pogojev prijavitelj izkazuje, da je usposobljen izvesti predmetno naročilo in ne bo spreminjal razpisnih zahtev obenem pa tudi ne bo drobil predmeta javnega naročila«.

Iz citirane zahteve je razvidno, kar med strankama ni sporno, da naročnik ne zahteva izkazovanje izkušenj z montažo in spuščanjem v pogon ponujenega tipa GIS postroja, ampak zahteva izkazovanje izkušenj z montažo in spuščanjem v pogon opreme tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil. Vlagatelj zatrjuje, da je ta zahteva oblikovana v nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov, načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki in načelom sorazmernosti.

Najprej gre pojasniti, da vlagatelj ne more utemeljiti očitkov o nezakonnosti sporne zahteve s sklicevanjem na točko 9.2.40. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v kateri je naročnik določil kadrovske zahteve za montažo GIS postroja, in sicer je zahteval, da kandidat izkaže razpolaganje z vsaj enim montažerjem, ki je usposobljen za elektromontažna dela ponujenega GIS stikališča, pri čemer se usposobljenost montažerja izkaže s potrdilom ali certifikatom proizvajalca o opravljenem šolanju za montažo ponujenega tipa GIS stikališča. Ponoviti gre, da lahko naročnik v postopku javnega naročanja z namenom ugotavljanja sposobnosti za izvedbo javnega naročila določi pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo (tudi) na tehnično in strokovno sposobnost, glede katere lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila. To pomeni, da je naročnik upravičen določiti tako zahteve, ki se nanašajo na izkušnje gospodarskih subjektov, kot zahteve, ki se nanašajo na človeške vire. Navedeno potrjuje tudi osmi odstavek 77. člena ZJN-3, iz katerega izhaja, da lahko naročnik zahteva enega ali več dokazil, navedenih v tej določbi. Skladno z osmim odstavkom 77. člena ZJN-3 lahko naročnik tehnično sposobnost gospodarskih subjektov (med drugim) preveri s seznamom gradenj, opravljenih v zadnjih petih letih (točka a) osmega odstavka 77. člena ZJN-3) in dokazilom o izobrazbi in strokovni usposobljenosti izvajalca storitev ali gradenj ali vodstvenih delavcev podjetja (točka f) osmega odstavka 77. člena ZJN-3).

Ker torej lahko naročnik v zvezi s tehnično sposobnostjo določi več različnih zahtev in zahteva več različnih dokazil, zgolj dejstvo, da naročnik za montažerja GIS postroja (tj. za fizično osebo) zahteva izkazovanje potrdila proizvajalca o opravljenem šolanju za montažo ponujenega tipa GIS stikališča, ne pomeni, da naročnik ni upravičen zahtevati tudi reference izvajalca GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil. Državna revizijska komisija tudi ne more slediti navedbam vlagatelja, da že potrdilo proizvajalca o opravljenem šolanju za montažo ponujenega tipa GIS stikališča predstavlja samostojen in zadosten dokaz, da je izvajalec usposobljen za montažo ponujenega tipa GIS postroja. Referenčna zahteva, vezana na izvajalca GIS postroja, se nanaša na drugačen vidik tehnične in strokovne usposobljenosti kot naročnikova zahteva, da kandidat razpolaga z montažerjem, ki razpolaga s potrdilom ali certifikatom proizvajalca o opravljenem šolanju za montažo ponujenega tipa GIS stikališča. Referenca izvajalca GIS postroja se nanaša na gospodarski subjekt, z njo se izkazujejo pretekle izkušnje gospodarskega subjekta s primerljivimi projekti, medtem ko se zahteva glede dokazila o izobrazbi montažerja nanaša na izkazovanje razpolaganja s potrebnimi človeškimi viri za izvedbo javnega

naročila oz. razpolaganje s strokovno usposobljenim strokovnjakom z zahtevanim znanjem za izvedbo javnega naročila.

Vlagatelj nezakonitosti sporne zahteve tudi ne more utemeljiti z navedbami, da je pri montaži in pri spuščanju v pogon GIS postroja prisoten predstavnik proizvajalca, ki preveri izvedbo montaže, izvede potrebne preizkuse in izvede primopredajo. Državna revizijska komisija sledi navedbam naročnika, da je predstavnik proizvajalca opreme v razmerju z izvajalcem GIS postroja, izvajalec GIS postroja pa je v razmerju z naročnikom in slednjemu odgovarja za kvalitetno in strokovno izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja, zato naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko zahteva izkazovanje izkušenj tistega gospodarskega subjekta, ki bo naročniku montiral zahtevani GIS postroj.

Pred vsebinsko presojo navedb vlagatelja, da je zahteva, s katero naročnik zahteva izkazovanje izvedbe montaže in spuščanja v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, diskriminatorna in nesorazmerna, gre najprej pojasniti, da ZJN-3 opredeljuje le osnovna izhodišča za določanje pogojev za priznanje tehnične in strokovne sposobnosti ter posamezna dokazila, ne določa pa vsebinskih zahtev. Naročnik je tisti, ki mora v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila, določiti posamezne vsebinske zahteve oz. referenčne kriterije (vsebinske, vrednostne, ipd.), ki jih mora izpolnjevati referenčni posel, da lahko gospodarski subjekt z izkazovanjem njegove uspešne izvedbe dokaže sposobnost za izvedbo naročila. Pri oblikovanju posameznih referenčnih kriterijev mora naročnik upoštevati, da morajo vse zahteve temeljiti na temeljnih načelih javnega naročanja, zlasti na načelu enakopravne obravnave ponudnikov, v skladu s katerim mora naročnik zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja (7. člen ZJN-3), ter načelu sorazmernosti, v skladu s katerim se mora javno naročanje izvajati sorazmerno predmetu javnega naročanja, predvsem glede izbire, določitve in uporabe pogojev, zahtev in meril, ki morajo biti smiselno povezana s predmetom javnega naročila (8. člen ZJN-3, pa tudi drugi odstavek 76. člena ZJN-3).

V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da sporna zahteva oži krog potencialnih kandidatov, gre pojasniti, da je Državna revizijska komisija že večkrat opozorila (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-063/2016, 018-212/2017, 018-213/2018), da zgolj dejstvo, da naročnik z določeno zahtevo razlikuje gospodarske subjekte, še ne pomeni, da je takšna zahteva že sama po sebi diskriminatorna. V naravi samega pogoja oziroma zahteve je, da gospodarske subjekte razvršča na tiste, ki pogoje izpolnjujejo in zato lahko sodelujejo v postopku, ter tiste, ki enega ali več posameznih pogojev ne izpolnjujejo in zato v postopku ne morejo sodelovati. Pravni sistem in znotraj njega pravo javnih naročil sicer varuje enakopravnost ponudnikov in zagotavljanje konkurence pri ponujanju predmeta javnega naročila, vendar pa enakopravnosti ni mogoče razumeti kot absolutne. Enakopravnost namreč ne pomeni, da mora naročnik vsem potencialnim ponudnikom omogočiti dejansko enak položaj v postopku oddaje javnega naročila. Naročniki so v postopkih oddaje javnih naročil upravičeni postavljati zahteve, ki imajo za posledico njihovo razlikovanje, vendar le iz razlogov, ki so neposredno povezani s predmetom javnega naročila in so objektivno opravičljivi. Zato četudi sporna zahteva oži krog potencialni ponudnikov, to ne omogoča že zaključka, da je oblikovana v nasprotju s temeljnimi načeli javnega naročanja.

Vlagatelj pravilno navaja, da naročnik z referenčno zahtevo, da mora izvajalec GIS postroja izkazati izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, razlikuje med gospodarskimi subjekti, ki so v zahtevanem obdobju že izvedli montažo in spuščanje v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bodo ponudili, in med tistimi gospodarskimi subjekti, ki v zahtevanem časovnem obdobju niso izvedli montaže in spuščanje v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bodo ponudili. Nobenega dvoma zato ni, da sporna zahteva, tako kot to zatrjuje vlagatelj, oži krog gospodarskih subjektov,

ki lahko sodelujejo v postopku javnega naročanja. Ker pa je (glede na predhodno pojasnjeno) ravnanje naročnika, s katerim se omejuje konkurenca in vzpostavlja razlikovanje med gospodarskimi subjekti v nasprotju z določili ZJN-3 le v primeru, v kolikor je takšna omejitev oziroma razlikovanje neupravičeno, je treba v nadaljevanju, upoštevaje vlagateljevo trditveno podlago presoditi, ali ima naročnik za takšno razlikovanje med gospodarskimi subjekti, ki oži krog gospodarskih subjektov, ki lahko pridobijo predmetno javno naročilo, objektivno utemeljene in opravičljive razloge, povezane s predmetom javnega naročila.

Predmet zadevnega javnega naročila so gradbeno obrtniška dela in dobava opreme RTP Ajdovščina, ki jih je naročnik natančneje opredelil v dokumentih »*Dokumentacija za razpis (DZR)*«, ki so del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Iz DZR, št. 4438.6X01, izhaja, da predmet javnega naročil med drugim zajema tudi izvedbo novega 100 kV GIS stikališča s komandno stavbo, pri čemer mora biti GIS stikališče brez plina SF6 (glej točke 4., 6.3 in 6.9 dokumenta DZR, št. načrta 4436.6E02), kot je bilo doslej v navadi, saj je bil plin SF6 prepoznan kot toplogredni plin. Med strankama je nesporno, da zahtevano GIS stikališče oz. GIS postroj z alternativnimi izolativnimi plini oziroma mediji brez SF6, predstavlja novo tehnologijo, ki je po navedbah vlagatelja na trgu malo več kot dve leti.

Upošteva se, da je predmet zadevnega javnega naročila tudi izvedba novega GIS stikališča brez plina SF6, in ob upoštevanju, da naročnik v okviru spornega pogoja za sodelovanje zahteva izkazovanje izkušenj z montažo in spuščanjem v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je sporna referenčna zahteva povezana s predmetom javnega naročila. Ugotoviti tudi gre, da je naročnik navedel objektivno opravičljive razloge, povezane s predmetom naročila, ki opravičujejo določitev spornega referenčnega kriterija. Naročnik namreč zahtevo po izkazovanju izkušenj z montažo in spuščanjem v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, utemljuje z razlikovanjem med GIS postroji različnih proizvajalcev in namero po vgradnji nove tehnologije. Naročnik zatrjuje, da ima GIS postroj vsakega proizvajalca svoje lastnosti in posledično tudi svoj način montaže in spuščanja v pogon. Ob upoštevanju navedenega in ob upoštevanju, da gre za montažo in spuščanje v pogon GIS postroja z novo tehnologijo, je naročniku ključno, da gospodarski subjekt pozna vsaj način montaže in spuščanja v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo ponudil.

Državna revizijska komisija ne more slediti navedbam vlagatelja, da so temeljna znanja, spretnosti in postopki za montažo visokonapetostne opreme med proizvajalci prenosljivi in v bistvenem enaki, ampak sledi navedbam naročnika, da med GIS postroji različnih proizvajalcev obstajajo razlike glede montaže in spuščanja v pogon. Ne gre namreč spregledati, da očitno vsak proizvajalec opreme izvaja posebna usposabljanja (šolanja) o montaži njegovih GIS stikališč (prim. zahtevo 9.2.40. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), iz česar izhaja, da obstajajo razlike med montažo opreme različnih proizvajalcev. Zato gre šteti, da izkazovanje izkušenj z montažo opreme enega proizvajalca sama po sebi še ne izkazuje usposobljenosti za montažo opreme drugega proizvajalca, posledično pa Državna revizijska komisija ne more slediti navedbam vlagatelja, da že samo dejstvo, da je gospodarski subjekt izvedel montažo GIS postroja enega proizvajalca, izkazuje tudi njegovo usposobljenost za izvedbo montaže GIS postroja drugega proizvajalca. Ob tem pa Državna revizijska komisija še poudarja, da vlagatelj, ki sicer zatrjuje, da je montaža GIS postroja različnih proizvajalcev primerljiva, v postopku pravnega varstva niti ne zatrjuje, da je primerljivo tudi spuščanje GIS postroja v pogon različnih proizvajalcev.

Državna revizijska komisija zato navedbam vlagatelja, da sporna zahteva ni povezana s predmetom javnega naročila oziroma da presega tisto, kar je potrebno za doseg naročnikovega cilja, tj. da bo izvajalec sposoben zmontirati ponujeno opremo, ne more pritrditi. Pritrditi gre

namreč naročniku, da je glede na kompleksnost naročila in glede na vgradnjo nove tehnologije pomembno, da gospodarski subjekt pozna opremo, ki jo bo montiral oz. da pozna konstrukcijske rešitve ponujene opreme, postopke montaže te opreme in postopek spuščanja v pogon, kar naročnik preverja s sporno zahtevo.

Pavšalne so vlagateljeve navedbe, da naročnik s sporno zahtevo dejansko zahteva referenco točno določenega proizvajalca, ker lahko le en proizvajalec izpolni zahteve glede zahtevanega GIS postroja, saj vlagatelj slednjih navedb ne konkretizira. Vlagatelj sicer navaja, da naročnik s točko 9.2.38. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v okviru katere naročnik zahteva, da je ponujen tip GIS postroja že vsaj dve leti vgrajen in v obratovanju, favorizira tistega proizvajalca, ki je prvi uspel namestiti novo tehnologijo, vendar pa niti ne pojasni, kateri naj bi bil ta favorizirani proizvajalec, čigar opremo naj bi zahteval naročnik, prav tako pa vlagatelj z ničemer ne izkaže, da je zgolj oprema enega proizvajalca v obratovanju že vsaj dve leti.

Vlagatelj ne more uspeti s sklicevanjem na odločitve Državne revizijske komisije, ki jih izpostavlja v zahtevku za revizijo. Odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-153/2025 se v delu, ki ga citira vlagatelj, nanaša na oblikovanje tehničnih specifikacij in ne na oblikovanje pogojev za sodelovanje. Ob tem gre dodati, da je v omenjeni zadevi Državna revizijska komisija sicer ugotovila nezakonitost takrat oblikovanih referenčnih zahtev, vendar na podlagi ugotovitve, da (takratni) naročnik ni uspel utemeljiti objektivno opravičljivih razlogov za določitev referenčnih pogojev – takratni naročnik je namreč v okviru referenčnih zahtev zahteval izkazovanje izkušenj s storitvami, ki niso bile del predmeta takratnega javnega naročila, česar v obravnavani zadevi ni mogoče trditi, saj je predmet zadevnega javnega naročila tudi montaža in spuščanje v pogon GIS postroja. V zadevi št. 018-015/2008 je Državna revizijska komisija ugotovila, da je (takratni) naročnik neupravičeno oblikoval referenčno zahtevo, skladno s katero bi morala podatkovna baza referenčne rešitve temeljiti na podatkovni bazi točno določenega proizvajalca in ne na sorodni ali istovrstni bazi. V obravnavanem primeru, za razliko od zadeve št. 018-015/2008, naročnik referenčne zahteve ni omejil le na enega proizvajalca, saj ni zahteval, da gospodarski subjekti izkažejo izkušnje z izvedbo montaže in spuščanja v pogon GIS postroja točno določenega proizvajalca (ampak je zahteval izkazovanje izkušenj z opremo tistega proizvajalca, čigar opremo bodo ponudili), vlagatelj pa tudi ni uspel izkazati, da lahko naročnikove zahteve glede GIS postroja izpolni le en proizvajalec. V zadevi št. 018-153/2025 je Državna revizijska komisija na podlagi okoliščin omenjenega primera res ugotovila, da je referenčna zahteva, v skladu s katero so morali ponudniki izkazati, da so dobavili bodisi takšne omarice kot jih bodo ponudili ali pa omarice z enakimi karakteristikami, diskriminatorna. Vendar pa vlagatelj spregleda, da je to zaključila na podlagi ugotovitve, da je omarice, kot jih je zahteval naročnik v takratnem postopku, proizvajal le en proizvajalec, in ob upoštevanju, da se takratni naročnik do očitkov takratnega vlagatelja v tem delu niti ni opredelil. V obravnavanem postopku Državna revizijska komisija ni ugotovila, da naročnik zahteva opremo točno določenega proizvajalca, poleg tega je naročnik navedel objektivno opravičljive razloge, povezane s predmetom naročila, ki opravičujejo sporno zahtevo.

Na podlagi navedenega gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni izkazal naročnikovih kršitev pri oblikovanju referenčne zahteve, v skladu s katero naročnik zahteva izkazovanje izvedbe montaže in spuščanja v pogon GIS postroja tistega proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, s tem povezane revizijske navedbe pa gre zavrniti kot neutemeljene.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo še zatrjuje, da je referenčna zahteva, določena v točki 9.2.28. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, oblikovana nejasno v delu, ki se nanaša na »*dejanskega izvajalca*«, in da je zahteva glede dejanskega izvajalca oblikovana v nasprotju z določbami ZJN-3, vendar pa gre na podlagi pregleda vprašanj in odgovorov, objavljenih na portalu javnih naročil, ugotoviti, da niti vlagatelj niti katerikoli drug zainteresiran gospodarski

subjekt preko portala javnih naročil naročniku ni zastavil vprašanja, povezanega s sporno zahtevo. Navedenega ne spreminja vlagateljovo sklicevanje na vprašanje, objavljeno na portalu javnih naročil dne 7. 5. 2026, saj se to vprašanje, v okviru katerega je zainteresirani gospodarski subjekt sicer citiral celotno referenčno zahtevo, določeno v točki 9.2.28 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, po vsebini nanaša na določitev referenčnega obdobja, na zahtevo, vezano na izkazovanje izkušenj z opremo proizvajalca, čigar opremo bo kandidat ponudil, ter na možnost oblikovanja sklopov. Omenjeno vprašanje se po vsebini ne nanaša na zahtevo, vezano na »dejanskega izvajalca«. Četudi Državna revizijska z namenom zagotovitve pravnega varstva široko razlaga določbo tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, pa te določbe ni možno tako široko razlagati, da že zgolj citiranje zahteve, brez dodatnega pojasnila ali vprašanja, predstavlja opozorilo v smislu tretjega odstavka 16. člena ZJN-3.

Ker je bilo v obravnavanem primeru na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o predmetnem javnem naročilu, zaradi česar se šteje, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika lahko opozoril na očitano kršitev, in ker pregled vprašanj na portalu javnih naročil pokaže, da v zvezi z zahtevo, vezano na »dejanskega izvajalca«, naročniku ni bilo zastavljeno nobeno vprašanje oziroma opozorilo, Državna revizijska komisija v skladu s tretjim odstavkom 16. člena ZJN-3 revizijskih navedb v zvezi zahtevo, vezano na »dejanskega izvajalca«, vsebinsko ni obravnavala.

6. Glede referenčne zahteve za vodjo gradnje

Naročnik je v točki 9.2.35. »Referenca vodje gradnje« dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Za imenovanega vodjo gradnje mora biti v prijavi predloženo izpolnjeno, žigosano in podpisano referenčno potrdilo končnega uporabnika, da je vodja gradnje v elektroenergetskem objektu na območju ENTSO-E, uspešno vodil gradnjo na objektu napetostnega nivoja 110 kV ali več v obsegu vsaj 4 zahtevanih tehničnih sklopov na enem objektu (sklopi so razvidni iz obrazca R-8)«.

Del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je tudi obrazec R-8, ki po vsebini predstavlja vzorec referenčnega potrdila, v katerem so navedeni naslednji tehnični oz. vsebinski sklopi:

- GIS stikališče z minimalno petimi (5) VN polji,
- dobava in montaža sekundarnih sistemov, polaganje in priključevanje krmilno-signalnih in napajalnih kablov, FAT in SAT,
- elektromontažna dela na lastni rabi: dobava, montaža, kabelske povezave in preizkusi,
- jeklomontažna dela v neposredni bližini napetostnega nivoja 110kV ali več, ki obsegajo izvedbo portala/stebra v RTP/RP/DV s količino jekla najmanj 20.000 kg na enem projektu,
- gradbena dela v bližini napetosti napetostnega nivoja 110kV ali več,
- elektromontažna dela na kablovodu napetostnega nivoja 110kV ali več, ki so obsegala polaganje VN energetskega kabla ter izdelavo in montažo kabelskih končnikov.

Iz predstavljenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da naročnik zahteva, da gospodarski subjekt za nominirano vodjo gradnje izkaže izkušnje z vodenjem gradnje, v okviru katere so bili izvedeni vsaj štirje od šestih vsebinskih sklopov (opredeljenih v obrazcu R-8). Naročnik torej za vodjo gradnje zahteva izkazovanje izkušenj z vodenjem štirih od šestih vsebinskih sklopov v okviru enega referenčnega posla. Vlagatelj zatrjuje, da je usposobljenost vodje gradnje mogoče izkazati tudi z manj vsebinskimi sklopi na enem objektu oz. z vodenjem tehničnih sklopov na več objektih.

Sporni pogoj za sodelovanje se nanaša na tehnično in kadrovske sposobnosti, v zvezi s katero lahko naročnik, kot že pojasnjeno, določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo ponudniki potrebne človeške vire za izvajanje javnega naročila (prim. tudi točki c) in f) osmega odstavka 77.

člena ZJN-3). ZJN-3 v zvezi s potrebnimi človeškimi viri ne določa nobenih posebnih formalnih zahtev glede izkušenj. Pri določanju ravni izkušenj zahtevanih človeških virov, tj. strokovnjakov, kamor spada tudi vodja gradnje, mora naročnik izhajati iz načela sorazmernosti ter zahteve oblikovati tako, da so sorazmerne in povezane s predmetom javnega naročila. To pomeni, da mora naročnik zahteve za referenčni posel strokovnjaka opisati na način, da bo ta obsegal storitev, primerljivo storitvi, ki jo bo izvedel strokovnjak v okviru izvedbe naročila, s čimer bo strokovnjak (in posledično kandidat) izkazoval ustrezno usposobljenost za izvedbo naročila.

V zvezi z naročnikovim sklicevanjem na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-148/2025, gre pojasniti, da je bila v omenjeni zadevi sporna zahteva, ki je za upoštevnost reference določala tri od petih vsebinskih sklopov, v obravnavanem primeru pa je sporna zakonitost zahteve po izkazovanju izkušenj z vodenjem štirih od šestih vsebinskih sklopov v okviru enega projekta. Poleg tega, kar je ključno, je Državna revizijska komisija v omenjeni zadevi ugotovila, da (takratni) vlagatelj zaradi pavšalnosti in nekonkretiziranosti ni zmožal trditvenega bremena. Ne držijo zato navedbe naročnika, da je Državna revizijska komisija v omenjeni zadevi zavzela stališče, da je zahteva naročnika v delu, ki se nanaša na izkazovanje izkušenj z vodenjem štirih od šestih vsebinskih sklopov v okviru enega referenčnega posla, sorazmerna in zakonita. Ob tem gre poudariti, da je presoja zakonitosti posamezne zahteve, določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, odvisna od okoliščin vsakokratnega primera, zlasti od predmeta javnega naročila, ter od trditvene podlage vlagatelja in naročnika.

Prav tako vlagatelj s sklicevanjem na predhodni postopek javnega naročanja in s sklicevanjem na postopek javnega naročanja št. JN008868/2025 ne more utemeljiti nezakonnosti spornega pogoja. Četudi je zadevni naročnik v postopku javnega naročanja št. JN008868/2025 prvotno določeno zahtevo za vodjo gradnje (in sicer izkazovanje dveh referenčnih poslov, v okviru katerih je vodil štiri vsebinske sklope od šestih) omilil (na način, da je zahteval izkazovanje enega referenčnega posla, v okviru katerega je vodil tri vsebinske sklope od šestih), in ob tem izrecno pojasnil, da omiljen pogoj ne bo zmanjšal ravni tehnične sposobnosti, to ne pomeni, da je naročnik tudi v predmetnem postopku dolžan na enak način oblikovati dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ponoviti gre, da je vsak postopek samostojen postopek oddaje javnega naročila, zato postopek javnega naročanja št. JN008868/2025 nima nobenega (pravno relevantnega) vpliva na zadevni postopek javnega naročanja. Naročnik na svoja pretekla ravnanja oz. zahteve v drugem postopku javnega naročanja, ni vezan. Zato četudi je naročnik v postopku javnega naročanja št. JN008868/2025 v zvezi z zahtevanim vodjem gradnje zahteval izkazovanje izkušenj z vodenjem treh vsebinskih sklopov od šestih v okviru enega referenčnega posla, ne pomeni že tudi, da je naročnik v tem postopku dolžan oblikovati primerljive zahteve, kot tudi ne, da naročnik nima objektivno utemeljenega razloga, da v tem postopku javnega naročanja v zvezi z vodjo gradnje zahteva izkazovanje izkušenj z vodenjem štirih od šestih vsebinskih sklopov na enem objektu.

Vlagatelj nesorazmernosti spornega pogoja tudi ne more utemeljiti z navedbami, da so redki projekti, ki zajemajo vsebinske sklope, opredeljene v obrazcu R-8, in da je posledično malo strokovnjakov, ki lahko izpolnijo naročnikovo zahtevo. Ponoviti gre, da zgolj dejstvo, da pogoj izpolnjuje le en ali določeno število gospodarskih subjektov (oz. strokovnjakov), ne zadostuje za ugotovitev nezakonitega ravnanja naročnika, kolikor ima naročnik za postavljeni pogoj objektivno opravičljive in strokovno utemeljene razloge, ki izhajajo iz predmeta javnega naročila. Kot že pojasnjeno, naročniki so v postopku javnega naročanja upravičeni postavljati zahteve, ki imajo za posledico razlikovanje gospodarskih subjektov oziroma zahteve, ki jih izpolni samo eden ali manjši krog gospodarskih subjektov, vendar le, če za to obstajajo razlogi, ki so neposredno povezani s predmetom javnega naročila in objektivno opravičljivi. Zgolj okoliščina, da je nek pogoj (morebiti) določen na način, da ga izpolnjuje le en gospodarski subjekt oziroma ožji krog

gospodarskih subjektov, sama po sebi še ne pomeni, da je naročnik pogoj oblikoval v nasprotju s 76. členom ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je sporna referenčna zahteva povezana s predmetom javnega naročila, saj gre ugotoviti, kar med strankama ni sporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v DZR, št. 4438.6X01, da predmet javnega naročila vključuje vseh šest vsebinskih sklopov, navedenih v obrazcu R-8. Predmet javnega naročila torej predstavlja tehnološko enovit projekt, ki vključuje montažo GIS postroja, dela na sekundarni opremi, elektromontažna dela (na lastni rabi in na kablovodu), jeklomontažna dela in gradbena dela, torej dela, v zvezi s katerimi naročnik zahteva izkazovanje izkušenj vodenja. Vsa dela oz. vsi vsebinski sklopi del bodo izvedeni na enem elektroenergetskem objektu.

Nadalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da s sporno referenčno zahtevo naročnik razlikuje med vodjami gradnje, ki so vodile posamezne vsebinske sklope v okviru različnih projektov, in vodjami gradnje, ki so vodile več vsebinskih sklopov v okviru enega projekta. Ugotoviti gre, da je naročnik navedel objektivno utemeljene razloge, povezane s predmetom javnega naročila, ki to razlikovanje opravičujejo. Iz naročnikovih navedb namreč izhaja, da je sporni referenčni kriterij določil, ker vodja gradnje ne vodi le izvedbe posameznih vsebinskih sklopov del, ampak tudi usklajuje in koordinira vsa dela. Navedbam naročnika, da vodja gradnje usklajuje in koordinira vsa dela, vlagatelj v postopku pravnega varstva tudi ne nasprotuje.

Čeprav vlagatelj utemeljeno navaja, da naročnik v sklepu, s katerim je zavrnil zahtevek za revizijo, ni izrecno pojasnil, zakaj *»zahtevane koordinacijske izkušnje ni mogoče enakovredno izkazati z referencami z različnih objektov«*, pa gre ugotoviti, da je naročnik navedel, da vodja gradnje usklajuje in koordinira vsa dela, kar pomeni, da vodja gradnje ne usklajuje in koordinira le del, vezanih na posamezni vsebinski sklop del, temveč da tudi usklajuje in koordinira izvajanje del iz različnih vsebinskih sklopov. Državna revizijska komisija pritruje vlagatelju, da lahko vodja gradnje, ki je vodil posamezne vsebinske sklope del v okviru različnih projektov, izkaže izkušnje z vodenjem posameznih vsebinskih sklopov del, vendar pa ne izkazuje izkušenj z usklajevanjem in koordiniranjem različnih vsebinskih sklopov del. Takšna referenca izkazuje predvsem izkušnje z vodenjem posameznih vrst del, ne pa tudi sposobnosti obvladovanja njihove medsebojne odvisnosti, koordiniranja sočasnega izvajanja različnih vrst del ter zagotavljanja njihove tehnične in časovne usklajenosti v okviru enotnega projekta. Vodja gradnje, ki je pridobil izkušnje z vodenjem posameznih vsebinskih sklopov del v okviru štirih različnih projektov, ne izkazuje izkušenj z medsebojno koordinacijo in usklajevanjem teh vsebinskih sklopov, pač pa izkazuje zgolj izkušnje z vodenjem posameznega vsebinskega sklopa in z usklajevanjem in koordinacijo, vezano na ta posamezni vsebinski sklop. Državna revizijska komisija zato ne more pritrditi navedbam vlagatelja, da ima vodja gradnje, ki je vodil tri oz. štiri vsebinske sklope del v treh oz. štirih različnih projektih, *»vsebinsko enakovredno izkušnjo«* kot vodja gradnje, ki je vsebinske sklope izvedel v okviru enega projekta. Državna revizijska komisija zato navedbam vlagatelja, da zahteva glede izkazovanja izkušenj vodenja posameznih vsebinskih sklopov v okviru enega projekta, presega to, kar je potrebno za doseg navedenega cilja, tj. zagotovitev, da bo gradnjo vodila usposobljena oseba, ne more pritrditi.

Državna revizijska komisija tudi ne more pritrditi zavzemanju vlagatelja za zmanjšanje zahtevanega števila vsebinskih sklopov, vodenih v okviru enega projekta. Ugotoviti gre, da naročnik ne zahteva izkazovanja izkušenj z vsemi vsebinskimi sklopi del, ki so predmet zadevnega javnega naročila, pač pa zahteva izkazovanje izkušenj le z vodenjem štirih vsebinskih sklopov del, poleg tega naročnik ni določil, kateri štirje vsebinski skopi del so morali biti predmet referenčnega posla, ampak je to prepustil gospodarskim subjektom. Naročnik torej ne zahteva popolne identičnosti referenčnega posla in predmeta javnega naročila, česar tudi ne more zahtevati, saj je popolna identičnost dveh predmetov (zlasti v primeru naročila gradenj) praviloma

nemogoča. Vsekakor pa je glede na načelo sorazmernosti treba zavzeti stališče, da morata biti predmet referenčnega posla in predmet javnega naročila enaka oz. podobna do te mere, da je na podlagi potrdila o uspešni izvedbi referenčnega posla mogoče utemeljeno sklepati, da ima vodja gradnje ustrezno znanje in izkušnje za izvedbo predmeta naročila.

Referenčni posel, v okviru katerega je vodenje gradnje zajemalo enega, dva ali tri vsebinske sklope, po vsebini ni primerljivo s predmetnim javnim naročilom, v okviru katerega bo potrebno vodenje gradnje, ki vsebuje šest vsebinskih sklopov. Po presoji Državne revizijske komisije zahteva glede izkazovanja izkušenj z vodenjem štirih vsebinskih sklopov (od šestih) v okviru ene gradnje zagotavlja, da je vodja gradnje že uspešno izvedel pretežni del aktivnosti, ki so po vsebini, organizaciji in tehnični zahtevnosti primerljive s predmetom naročila. Državna revizijska komisija zato navedbam vlagatelja, da zahtevano število vsebinskih sklopov, vodenih v okviru enega projekta, presega to, kar je potrebno za doseg naročnikovega cilja, tj. zagotovitev, da bo gradnjo vodila usposobljena oseba, ne more pritrditi.

Navedenega ne spreminja vlagateljevo sklicevanje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-057/2022. V navedeni zadevi je Državna revizijska komisija sicer res ugotovila nezakonitost referenčne zahteve po izkazovanju izvedbe poslovne analize in priprave funkcionalnih in tehničnih specifikacij, vendar pa vlagatelj spregleda, kar je Državna revizijska komisija v omenjeni zadevi izrecno poudarila, da se takratni naročnik do očitkov v zvezi s to referenčno zahtevo sploh ni opredelil in torej ni navedel nobenih argumentov v prid določitve sporne zahteve, posledično pa Državna revizijska komisija ni imela dejstvene podlage za zaključek, da je sporna zahteva oblikovana v skladu z načelom sorazmernosti. V obravnavani zadevi pa je naročnik navedel argumente v prid določitvi sporne zahteve, ti argumenti pa so objektivno opravičljivi in povezani s predmetom naročila. Zadeva št. 018-039/2026 z obravnavano zadevo ni primerljiva. V omenjeni zadevi je namreč Državna revizijska komisija v povezavi z revizijskimi očitki o neutemeljeni zahtevi po izkazu reference za celovit informacijski sistem pri enem referenčnem naročniku ugotovila, da (takratni) naročnik ni dopuščal izkaza pogoja za sodelovanje na način, da bi vsak od parterjev izkazal pretekle izkušnje v zvezi z implementacijo tistega dela informacijskega sistema, ki naj bi ga v okviru javnega naročila sam izvedel, na drugi strani pa je dopuščal, da referenco izkaže zgolj en od sodelujočih partnerjev ali podizvajalcev, in to ne glede na vprašanje, kolikšen del implementacije naj bi ta partner ali podizvajalec prevzel pri izvedbi javnega naročila. V obravnavani zadevi pa gre ugotoviti, da bo nominirani vodja gradnje sam vodil celotno gradnjo.

Upošteva se navedeno gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikove kršitve načela sorazmernosti pri oblikovanju zahteve, da mora vodja gradnje izkazati izkušnje z vodenjem gradnje enega objekta, ki je vseboval štiri od šestih vsebinskih sklopov, navedenih v obrazcu R-8, s tem povezane navedbe vlagatelja pa gre zavrniti kot neutemeljene.

7. Glede standarda ISO 27001

Naročnik je kot pogoj za sodelovanje, ki se nanaša na tehnično in strokovno sposobnost, v točki 9.2.6. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, določil:

»Prijavitelj oziroma soprijavitelji v primeru skupne prijave, morajo zagotoviti skladnost poslovanja oziroma izvedbe del s standardi ISO 9001, ISO 14001, ISO27001 ter ISO 45001 (ali OHSAS 18001). Kopije certifikatov so obvezna priloga prijavi«.

V zvezi s to zahtevo je naročnik na portalu javnih naročil dne 7. 5. 2026 (tj. po poteku roka za postavitev vprašanj zainteresiranih gospodarskih subjektov) objavil vprašanje

»Prosimo naročnika, da spremeni pogoje razpisa, kot sledi:

9.2.6. Prijavitelj oziroma soprijavitelji v primeru skupne prijave, morajo zagotoviti skladnost poslovanja oziroma izvedbe del s standardi ISO 9001, ISO 14001, ISO 27001 ter ISO 45001 (ali OHSAS18001). Kopije certifikatov so obvezna priloga prijavi.

Predlagamo, da naročnik iz razpisne dokumentacije izloči zahtevo po certificiranju po standardu ISO 27001, kot je bilo določeno v prejšnjem postopku, ter pogoje oblikuje sorazmerno predmetu naročila, tako da bo omogočeno sodelovanje širšega kroga ponudnikov»

in odgovor

»Dela na projektu bodo vključevala tudi dela na sekundarni opremi vodenja, zaščite in meritev ter pripadajočih TK povezavah, tj. na kritični infrastrukturi. Naročnik ima vzpostavljen sistem ISO27001, zato tudi od pogodbenega partnerja pričakuje, da ima ustrezno vzpostavljen enakovreden sistem, ki zagotavlja ustrezno ravnanje vezano na informacijsko varnost na kritični infrastrukturi«.

Ob upoštevanju izpostavljenega naročnikovega odgovora gre ugotoviti, da naročnik zahteva, da prijavitelj oz. vsi soprijavitelji v primeru skupne prijave izkažejo razpolaganje s certifikatom ISO 27001. Vlagatelj tej zahtevi naročnika nasprotuje in zatrjuje, da je določena v nasprotju z načelom sorazmernosti ter da bi lahko naročnik certifikat ISO 27001 zahteval le za tistega izvajalca del, ki bo dejansko izvedel dela na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah.

Državna revizijska komisija najprej v zvezi z naročnikovim sklicevanjem na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-148/2025 pojasnjuje, da je bilo v omenjeni zadevi sporno, ali je zahteva po razpolaganju s standardom ISO 27001 (po temelju) povezana s predmetom (takratnega) javnega naročila (ki je bil po vsebini primerljiv s predmetom konkretnega javnega naročila) – takratni vlagatelj (ki je tudi vlagatelj v tem postopku) je namreč zatrjeval, da zahteva glede certifikata ISO 27001 ni povezana s (takratnim) predmetom naročila. Poleg tega je bila v omenjeni zadevi sporna možnost predložitve enakovrednega dokazila. V omenjeni zadevi Državna revizijska komisija ni presojala določb takratne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki so se nanašale na vprašanje, kateri subjekt mora izkazati razpolaganje s certifikatom ISO 27001. Odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-148/2025 se torej ne nanaša na vprašanje zakonitosti zahteve, da mora prijavitelj oz. vsi soprijavitelji v primeru skupne prijave izkazati razpolaganje s certifikatom ISO 27001, ki je sporna v konkretnem postopku pravnega varstva, zato se kot neutemeljene izkažejo navedbe naročnika, da je Državna revizijska komisija v omenjeni zadevi *»potrdila ustreznost takšne naročnikove zahteve«.*

Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati kršitev, ker zahteva razpolaganje s certifikatom ISO 27001. Iz naročnikovih navedb, ki so potrjene tudi z vpogledom v DZR, št. načrta 4438.06E04, namreč izhaja, da predmet javnega naročila zajema tudi dela na sekundarni opremi, ki se (preko svojega sistema SCADA) povezuje v SCADA sistem centralnega vodenja, in pripadajočih TK povezavah, kar pomeni, da predmet naročila vključuje (tudi) dostop do naročnikovih informacijskih sistemov. Pritrditi gre tudi (obširnimi) naročnikovimi navedbam o pomembnosti informacijske varnosti, sploh pri panogi, kot je naročnikova. Upošteva se navedeno in ob upoštevanju, da se standard ISO 27001 nanaša na sistem upravljanja informacijske varnosti, gre ugotoviti, da je zahteva glede razpolaganja s certifikatom ISO 27001 povezana s predmetom javnega naročila.

Vendar iz načela sorazmernosti ne izhaja zgolj zahteva, da morajo biti pogoji za sodelovanje povezani s predmetom javnega naročila in objektivno primerni za doseg cilja. Načelo sorazmernosti namreč tudi zahteva, da pogoji za sodelovanje oz. zahteve ne presegajo tega, kar je razumno nujno za doseg cilja. Upošteva se vlagateljevo trditveno podlago je tako treba presoditi, ali je naročnik z zahtevo, da prijavitelj oz. vsi prijavitelji razpolagajo s certifikatom ISO

27001, presegel to, kar je potrebno za doseg cilja, ki ga naročnik zasleduje z zahtevanim certifikatom ISO 27001, tj. za zagotovitev, da bo javno naročilo izvedel usposobljen in izkušen subjekt.

Državna revizijska komisija sicer ugotavlja, da je razumljivo naročnikovo zasledovanje cilja informacijske varnosti, vendar vlagatelj pravilno opozarja, da je naročnik sporni pogoj za sodelovanje določil za vse sodelujoče prijavitelje oz. soprijavitelje, ne glede na to, ali bodo dela na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah dejansko tudi izvajali, česar tudi ob upoštevanju razloga postavitve take zahteve (ki se nanaša na informacijsko varnost kritične infrastrukture) v obravnavanem primeru, ko predmet javnega naročila zajema tudi druga dela, kot dela na sekundarni opremi (npr. gradbena dela, GOI dela, jeklomontažna dela), ni mogoče šteti za sorazmerno predmetu naročila.

Pritrditi gre sicer naročniku, da je za strokovno, varno, učinkovito in pravilno izvedbo predmeta naročila odgovoren prijavitelj oz. soprijavitelj, torej subjekt, ki bo z naročnikom sklenil pogodbo o izvedbi javnega naročila, vendar navedeno ne predstavlja podlage, na podlagi katere bi bilo mogoče kot sorazmerno predmetu naročila obravnavati zahtevo, da mora prijavitelj oz. vsi prijavitelji razpolagati s certifikatom ISO 27001. Naročnik ni z ničemer pojasnil, kako naj bi na informacijsko varnost kritične infrastrukture vplivalo dejstvo, da je pogodba sklenjena s subjektom, ki razpolaga s certifikatom ISO 27001, in dejstvo, da s standardom ISO 27001 razpolaga subjekt, ki ne bo izvajal del na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah (ampak bo izvajal druga dela, npr. gradbena dela). Za zagotovitev informacijske varnosti je ključno, da dela na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah, torej na opremi, ki se povezuje v kritično infrastrukturo, izvede subjekt, ki razpolaga s certifikatom ISO 27001, ne pa tudi, da subjekti, ki ne bodo izvedli del na sekundarni opremi, ampak bodo izvedli druga dela, npr. gradbena dela, razpolagajo s certifikatom ISO 27001.

V zvezi z navedbami naročnika, da ne zahteva razpolaganja s certifikatom ISO 27001 od izvajalcev gradbenih del (ali od izvajalcev drugih del, ki niso povezana s sekundarno opremo), razen če so prijavitelji, gre pojasniti, da naročnik s sporno zahtevo vpliva na odločitev skupine gospodarskih subjektov glede oblike sodelovanja (prijavitelj ali podizvajalec), poleg tega ima sporna določba dejansko učinek prepovedi uporabe zmogljivosti drugih subjektov (prim. 81. člen ZJN-3), saj ne le, da kandidatu onemogoča uporabo zmogljivosti podizvajalca, tudi skupini gospodarskih subjektov onemogoča uporabo zmogljivosti sodelujočih v tej skupini (prim. zadnjo poved tretjega odstavka 81. člena ZJN-3).

Upošteva se navedeno in upošteva se, da naročnik ni navedel drugih argumentov, ki bi opravičevali postavitev zahteve, da mora prijavitelj oz. soprijavitelj izkazati razpolaganje s certifikatom ISO 27001, se izkažejo za utemeljene vlagateljeve navedbe o tem, da je naročnikova zahteva, da mora prijavitelj oz. soprijavitelj razpolagati s certifikatom ISO 27001 (torej tudi tisti, ki ne bodo izvedli del na sekundarni opremi in pripadajočih TK povezavah), oblikovana v nasprotju z načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3), saj presega to, kar je potrebno za doseg cilja oziroma za zagotovitev, da ima prijavitelj ustrezne tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila oz. da bo pri izvedbi del na sekundarni opremi zagotovljena informacijska varnost.

8. Sklepno

Na podlagi vsega navedenega je Državna revizijska komisija, na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, ugodila zahtevku za revizijo tako, da je razveljavila zahtevo, določeno v točki 9.2.6. dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v delu, ki se nanaša na standard ISO 27001. V preostalem delu je Državna revizijska komisija, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo zavrnila.

Skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika napotuje, naj v primeru, če se bo odločil nadaljevati s postopkom javnega naročanja in bo v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vključil zahteve, vezane na standard ISO 27001, te zahteve oblikuje v skladu s temeljnimi načeli javnega naročanja, pri tem pa naj upošteva tudi ugotovitve iz te odločitve oz. naj zahteve, vezane na standard ISO 27001, oblikuje tako, da bo skladno z načelom sorazmernosti izkazovanje tega standarda vezano na subjekt, ki bo izvedel dela, za katera je potreben standard ISO 27001.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je zahteval tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s 70. členom ZPVPJN, kot potreben priznala (priglašen) strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 4.000,00 EUR. Ker je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel delno, je Državna revizijska komisija odločila, da se mu, v sorazmerju z doseženim uspehom v postopku, ki ga glede na sklope revizijskih očitkov ocenjuje na 1/7 (vlagatelj je uspel z zahtevkom za revizijo v delu, ki se nanaša na zahtevo, da mora prijavitelj oz. soprijavitelji razpolagati s certifikatom ISO 27001, ne pa tudi v delu, ki se nanaša na uporabljeni postopek javnega naročanja, predhodni postopek javnega naročanja, referenco proizvajalca opreme, referenčno obdobje, referenčno zahtevo za izvajalca GIS postroja in referenco vodje gradnje), povrne 1/7 potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 571,43 EUR (drugi odstavek 154. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 s sprem.) v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 571,43 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.